

Má cesta k ájurvédě

Ondřej Hudrlík

Česká Lípa

2012

Ájurvédská Instituce Dhanvantri, Praha

Obsah:

1. Na počátku
2. Na cestě
3. První průlom
4. Stále na začátku (filozofická vsuvka)
5. Druhý průlom
6. Odkud jsem?
7. Kdo jsem?
8. Kam směřuji?
9. Už vím...

1. Na počátku

Na počátku bylo zrození. Zrození jedince, který dostal od svých rodičů jméno Ondřej, křtěný František a narodil se v České Lípě. Jeho zrání a růst byl celkem bez jakýchkoliv větších problémů, rodina spořádaná a v pohodovém soužití. Jen tomu malému stále vrtalo v hlavě, odkud se vzal, co je to vesmír a kdo jej stvořil. Uspokojivou odpověď však nedostával ani ve škole, ani od svých rodičů. Rád pozoroval hvězdy a představoval si jak je náš dohlédnutelný vesmír součástí většího vesmíru a že jsme vlastně takoví malí skřítki, kteří jsou něco jako mikroorganismy ve světě makroobrů. Myslím, že podobné pojetí vesmíru mu zůstalo dodnes.

Už od útlého věku nerad navštěvoval lékaře, kteří disponovali injekcemi, vakcínami a nechutnými preparáty, které mu bez jeho svolení při jakékoliv návštěvě aplikovali. Nechtělo se mu věřit, že desinfekcí zažlucené bílé pláště a kachličky, páchnoucí chodby a ordinace jsou nezbytně nutné k dosažení zdraví. Rád dal vždy na babiččiny rady a na rány přikládal jitrocel, dužinu z kaktusů, na bradavice vlaštovičnick, bezinkové a bylinné čaje při nachlazení a při zastydlé rýmě bylinkovou inhalaci z květů heřmánku či lípy srdčité, která vždy pomohla vyčistit ucpané dutiny. Miloval přírodu, les a houbaření.

2. Na cestě

Jak šel čas, tak všechny záhady se stávaly stále více napínavější, akutnější a stále více volající po odpovědích. Zážitků přibývalo a léků ubývalo. Někdy okolo osmnáctého roku se zařekl, že již nebude požívat lékařské preparáty, návštěvy lékařů omezí na minimum a že bude více spoléhat na alternativní a přírodní směry v léčbě. Od té doby krom jakýchsi údajně povinných očkovacích injekcí, nemusel požit ani antibiotika, ani jiné vědecky probádané senzace.

Přibývalo i otázek a co hlavně, na všechny původní nebyla stále odpověď. Jen vnitřní pocit, že až přijde ten správný čas, bude dosaženo šťastného života bez nemoci.

3. První průlom

Velkým průlomem v jeho dosavadním životě bylo seznámení s životní partnerkou Monikou, kterou mu seslalo samo nebe a se kterou sdíleli podobné postoje. Ač převážně mlčky, spolu při výletech do přírody prodiskutovali velká životní témata. Asi jedním z největších tenkrát bylo dosažení šťastného stáří. Už tenkrát oba dva společně vnímali, že pokud si člověk chce zachovat pevné zdraví až do plnohodnotného stáří, musí pro to něco dělat a nespoléhat se na autoservis v případě poruchy, myšleno v tomto případě nemocnici. Proto se tenkrát rozhodli, že se pokusí ponořit do tajů lidského těla se všemi jeho nemocemi a začali studovat homeopatii u Mgr. Čehovského. Zde se mj. dozvěděli, že na většinu lidských nemocí má homeopatie lék a nejlépe ten konstituční. Nedoověděli se však jak žít, aby k nemoci nedocházelo...

4. Stále na začátku (filozofická vsuvka)

Zřejmě čas je velkým dárcem, který nedá každému na začátku vše, co potřebuje, ale postupem času uvolňuje střípky poznání, aby mohl skládat zrcadlo dohromady postupně a hra byla zajímavá. I přes to se polosložené zrcadlo musí několikrát celé přeskupit, aby i nové střípky zapadly do kontextu a člověk má tak občas pocit, že čím víc se učí, tím vlastně méně ví. Tento jev bude zřejmě dán odkrýváním dosud nepoznaných skutečností hodných dalšího zkoumání a nových náhledů na svět.

5. Druhý průlom

Když mu bylo 33 let stalo se několik věcí. Zjistil, že ač se občas zdá, že se nic neděje, pocítil poprvé, že se tělo doopravdy opotřebovává. A pokud bude chtít být stále fit, jako „za mlada“ bude nutné věnovat se tělesným cvičením. Začal se tedy věnovat karatedo, jež mu bylo sympatické spojením východní filozofie s tělesnými cviky. Ano v tuto chvíli to bylo přesně to, co hledal. Stále mu však nebylo jasné, proč i když cvičí pravidelně a poctivě všechny cviky, nedokáže se v předklonu chytit za paty, dostat nohu do výšky, natož pak udělat provaz, nebo rozštěp. Začal tedy souběžně se svou životní partnerkou Monikou navštěvovat pravidelná cvičení jógy, iyengarjógy. Karate mu přinášelo do života řád a jóga odlehčený náhled na svět a konečně i větší pružnost těla. Vyvrcholením tohoto období bylo setkání s opravdovým Mistrem s velkým M. *„Dnes, když se na to dívám zpět, uvědomuji si ten pocit z mládí, že se mi nemůže nic stát a že jednou přijde do mého života někdo, kdo mi pomůže odhalit odpovědi na mé otázky. Nelze to nazvat jinak, než velkým darem. Děkuji“.*

6. Odkud jsem?

S pravidelným cvičením přišla do života řada nových věcí. Začalo docházet k úpravě denního režimu, který je nezbytnou součástí pro zdravé tělo. Přibylo několik podstatných otázek a s poznáváním sama sebe vyvstala nutnost začít poznávat i svět kolem sebe hledáčkem něčeho, co odhaluje prapůvodní pravdu o vesmíru. V této době nás oslovil náš příbuzný a nyní i velmi dobrý známý, který dováží ajurvédské prostředky ze Srí Lanky, jestli bychom nechtěli jeho zboží prodávat. Právě tento podnět směřoval k tomu, že jsme se začali s Monikou zajímat o studia ajurvédy. „*Radku děkujeme*“. Pak již stačilo jen vygooglit „škola ajurvédy“ a bylo to.

7. Kdo jsem?

Do té doby jsem měl přečteno pouze několik knih o ajurvédě a věděl, že existují nějaké základní tři typové skupiny. Prvním velkým zážitkem a přičuchnutím k tomu, jak se ajurvéda dívá na svět byla návštěva ájur festivalu *Pediatric* na Kuti v roce 2011. Tehdy jsme společně usoudili, že to je přesně to, co jsme hledali. Již jsme měli podanou přihlášku do prvního ročníku a tak naše skutečná ajurvédská cesta mohla začít...

8. Kam směřuji?

Pak již následovala řada přednášek o historii ajurvédy, co to vlastně ajurvéda je, s čím pracuje, jak se dokáže dívat na věci kolem sebe. Zvláště se musím vrátit k úplně první přednášce, kdy na jejím konci dozrála myšlenka. Myšlenka, která v našich hlavách zrála několik let. Myšlenka o naší společné činnosti, která by nás bavila a která by přinášela radost nejen nám, ale i lidem kolem nás. Vznikla tedy vegetariánská jídelna v České Lípě. Funguje. Nevěříte? Přijďte se podívat.

9. Už vím...

... jsem opět na začátku...

Profil autora:

Bc. Hudrлік Ondřej se narodil v České Lípě, vyrůstal v České Lípě a žije v České Lípě, mt. žil v Novém Boru, v Liberci, v Praze, v Provodíně. Vyučil se zedníkem, poté absolvoval večerní studium stavebnictví, následně pomaturitní podnikatelské studium na Euroškole v České Lípě, pak tříleté vysokoškolské studium oceňování majetku. Nyní studuje ajurvédu v Ájurvédské instituci Dhanvantri – PRAHA. V současné době se věnuje vegetariánské jídelně v České Lípě, kde společně s manželkou Monikou vaří a vydává připravené pokrmy. Dále se věnuje tržnímu oceňování nemovitostí. Z koníčků lze zmínit cestování, přírodu, děti, cvičení, četbu, muziku, vaření, dobrou společnost.